SPARTACHIADA REPUBLICANĂ

„Am îndrăgit pentru totdeauna sportul"

Inaintea meciului de volei din cadrul Spartachiadei republicane, o lecție despre tehnica acestui sport. Prinde foarte bine.

Foto: T. Roibu

Care iubitor al sportului din Capitală, al mișcării în aer liber, nu cunoaște minunatul complex sportiv Voința, situat, lîngă lacul Herăstrău, la capătul tramvaiului 5? Și cîți dintre fruntașii voleiului sau handbalului nostru, ai tenisului de masă, sau chiar ai fotbalului n-au trecut în drumul lor spre marile performanțe și prin „la minoarele" acestei baze sportive, care zilnic, mobilizează pe dreptunghiul verde, pe pista de alergări, pe terenurile de handbal sau pe cele de volei mii și mii de tineri. Sub o formă sau alta — în ultimii ani — mulți sportivi fruntași și-au făcut „ucenicia" lucrînd, vărsînd „buloaie" de sudoare în antrenamentele de pe acest complex sportiv. Urmînd exemplul celor avansați în ale sportului, începătorii — mulți dintre ei — membri ai asociațiilor din cadrul clubului Voința poposesc deseori pe terenurile bazei, fac sport, își oțelesc trupul în pasionante întreceri.

Spartachiada republicană — important eveniment sportiv al anului — a constituit, de la început, un bun prilej pentru membrii UCFS din asociațiile sportive ale Voinței de a practica sistematic și organizat exercițiul fizic, sportul îndrăgit. Și, firesc, ca urmare a unei temeinice munci propagandistice și organizatorice desfășurate de consiliul clubului în legătură cu Spartachiada, sute și sute de tineri și tinere au ținut și țin zilnic să participe la probele prevăzute de regulamentul marii competiții, să ia cu „asalt" normele necesare obținerii Insignei de polisportiv.

Iată de ce și marțea care a trecut a fost o zi plină pentru organizatorii Spartachiadei de pe frumosul complex sportiv Voința. Au venit aici să-și dispute întîietatea studenți și elevi, copii din jurul complexului, sportivi începători și consacrați, salariați de la unitățile cooperatiste Tehnometalica, Mobila, Deservirea, Arta și precizie, Higiena, Fotografia, UCECOM etc. Au concurat la probele Spartachiadei marți după-amiază peste 340 de tineri.

La atletism sau la volei, la baschet sau la cros, la greutate sau la sprint, instructori inimoși și pricepuți i-au ajutat pe concurenți, pe începători, să facă primii pași în sport, iar pe cei mai inițiați cum să-și perfecționeze măiestria sportivă. Atenția, răspunderea cu care consiliul clubului, antrenorii, specialiștii, instructorii Barta Cristache, Constantinescu, George Chiraleu, Ion Petrovici sau Aurel Cugereanu au muncit la buna organizare și desfășurare a întrecerilor, au fost factorii determinanți care au asigurat succesul deplin al întrecerilor de marți ale Spartachiadei de pe stadionul Voința. Și Lucreția Crețeanu „campioană" la flotări, Georgian Chirali, cel mai tare la haltere (el a ridicat greutatea de 25 kg de 20 de ori), pot confirma acest lucru. Ei au avut totul la dispoziție: instructori și antrenori pricepuți, echipament sportiv, terenuri de sport din belșug. In plus „norocul" unei zile frumoase de concurs. Tîrziu, după terminarea probelor, la plecarea către case mulți participanți ne-au spus: „AM INDRAGIT PENTRU TOTDEAUNA SPORTUL! Ce minunat este să-ți petreci timpul liber în aer și soare, luînd parte la întreceri sportive".

DAN GRINDU

Nu este ușor să te cățări pe o frînghie. Trebuie pricepere dar și forță. Iată un grup de tineri de la Tehnometalica urmărind întrecerea dîrză a colegilor lor. Cine va ajunge primul?

La Laminorul...

(Urmare din pag. 1)

nostru să imortalizeze pe peliculă faze din disputa acerbă la volei și noi redactorii am pornit-o spre sectoarele unde se desfășurau probele la triatlon în cadrul concursului pentru Insigna de polisportiv, precum și celelalte acțiuni organizate în cadrul Spartachiadei. Și aici participanți mulți, entuziasm.

Deși baza sportivă Laminorul era împînzită de sportivi, dînd — la prima vedere — impresia unei neorînduieli, totul, dar absolut totul, se desfășura după un plan de activitate bine pus la punct: la groapa de sărituri sub supravegherea instructorului voluntar laminoriștii participau la proba de sărituri; la înregistrarea în fișe a datelor culese din diferitele sectoare lucra de zor instructorul Traian Lazăr; pe terenul de fotbal antrenorul Anghel Popescu supraveghea și corecta jocul piticilor. La stîlpii de cățărat alt inimos sprijinitor al sportului: Forsea Ion. Din sector în sector mergeau președintele asociației, Ion Ologoiu, și Nicolae Capoianu, care dădeau îndrumări, corectau neajunsurile, într-un cuvînt ei înșiși puneau concret umărul la îndeplinirea planului de desfășurare a întrecerilor Spartachiadei. Veselia, buna dispoziție, erau împletite cu seriozitate, cu răspunderea personală ce se cere atunci cînd trebuie făcut un lucru important. Bilanțul sportiv al zilei de marți n-a fost numai faptul că în întrecerile Spartachiadei republicane s-au întrecut peste 150 de participanți (unii pentru prima dată în viața lor), ci acela că într-o zi frumoasă de primăvară, sub cupola albastră a cerului, pe gazonul verde al frumosului stadion din strada Episcopul Vulcan, salariații uzinelor Laromet au petrecut în aer liber, în plin soare, ore plăcute și utile.

„Centralele automate" în întrecere

— Exact cum s-a arătat la „timpul probabil", îmi spuse fotoreporterul nostru cînd ne-am urcat în mașină. Cu adevărat „vreme schimbătoare"! Acum e soare... acum e înnourat...

Plecăm să asistăm la desfășurarea etapei „pe grupe sportive" a Spartachiadei republicane, în cadrul asociației sportive „P.T.T."

— Stă să plouă, îngînă „nea Traian", șoferul. Cine crezi c-are să vină la Spartachiadă?

— Om vedea, zic. Ni se spusese că terenul de sport al lucrătorilor de la „Poștă-Telegraf-Telefon" este pe marginea lacului Băneasa. Atîta tot!

Vîntul, care se trezise prin păduricea de salcîmi, stîrnise pe lac valuri mici și repezi ce se urmăreau ca-ntr-o joacă „de-a prinselea".

— Aici trebuie să fie, zic, și le arăt celor doi cu care eram, primul „ștrand" cum vii dinspre aeroport. Verdele abia mijit al ierbii era împestrițat de echipamentul multicolor al sportivilor. Mi-am dat seama că nu greșisem „ținta". Erau sportivii „P.T.T."-ului, care începuseră să se întreacă în cîteva probe atletice din cadrul marii confruntări sportive de mase, Spartachiada. Pe unul din pereții vestiarului, o mînă „migăloasă" desenase literele unei lozinci: „Tineri și tinere! Am început întrecerile sportive în aer liber! Participați la competițiile organizate în cadrul Spartachiadei republicane!" *Iar dedesubt, cu o altă culoare:* „Succes, tuturor!" *Și, pentru ca într-adevăr atmosfera să fie mai sărbătorească, pe un colț al cabanei flutura un tricolor!*

— Cu ce începem? mă întrebă fotoreporterul nostru, pregătindu-și aparatul.

— Dacă poți, zic, cu „toți"!

— Ascultă-mă, se întunecă și n-am timp de povești...

— Aș vrea o poză care să poată ilustra concret că la asociația P.T.T., în această primă fază, există o masivă participare de sportivi...

— Ne-ar trebui un elicopter, zice, ca să-i pot cuprinde pe toți...

Mă impresionează figura lui nemulțumită și nu mai continui discuția. De altfel, tocmai se dădea startul în proba de cros în care se întreceau reprezentanții grupei sportive „Centrale automate". *Pînă să ajung eu să-i spun că mi-ar place o poză „la start" (ca la fotograf!) el și ajunsese undeva pe traseu. Se aleargă pe o potecă de la marginea lacului. Distanța: 500 m. Cine mai are timp să mai vadă că, printr-o spărtură a norilor, o rază de soare a scăpat și a aurit suprafața sticloasă a apei? Sosirea este „strînsă". Din mănunchiul compact, tehnicianul electromecanic* Valentin Ciomori *se desprinde și cîștigă cu un avans de 5 sec. față de* Andrei Mihai.

— Joc fotbal la echipa P.T.T. în „oraș", îmi spune cîștigătorul în timp ce răsuflarea-i revenea la ritmul normal. Sînt extremă, așa încît... alerg „binișor"! Zîmbește fericit.

★

Il caut pe fotoreporter. A dispărut. In jurul „cercului de greutate" s-au strîns o mulțime de suporteri. Concurenții sînt la ultima încercare. Bila de metal zboară vijelios peste șerpii albi ce limitează metru de metru. Cîștigă Achim Ivancec, *montatorul „bălan" de 25 de ani. Colegii de serviciu îl felicită. A obținut un rezultat bun: 13,10 m! Ii urez și eu succes în etapa următoare a competiției.*

— Sînt și elev la „seral" în clasa a IX-a, așa încît o să-mi fie un pic cam greu „mai departe"! Dar, în orice caz, sper să reușesc să îmbin cu bine în timpul meu liber școala și sportul!

★

Inainte de plecare, un scurt bilanț: grupa sportivă „Centrale automate" *din cadrul asociației sportive P.T.T. a avut peste 80 de participanți la cros, 124 la aruncarea greutății și 25 de fete la gimnastică. A fost doar începutul...*

MIHAI TODEA

Doar „deschiderea festivă"...

Asociația Firul roșu Tălmaciu numără peste 1900 de membri ai UCFS, dintre care 1451 femei. În anii trecuți, această asociație se număra printre cele fruntașe pe raion, acum însă, dacă s-ar face un clasament, Firul roșu ar figura pe undeva prin... coadă.

În afară de faptul că secțiile asociației cu echipe angrenate în diferite campionate și competiții, cu caracter raional sau regional, s-au desființat sau înregistrează eșecuri după eșecuri, nici în ceea ce privește activitatea sportivă de mase lucrurile nu stau prea bine. Terenul sportiv care se găsește în apropierea fabricii ca și pista de popice nu primesc vizite decît cu ocazia unor competiții organizate de către consiliul raional. Cei peste 1000 de tineri și mai ales tinere de la Firul roșu, dornici să practice diferite ramuri de sport, privesc cu... jind terenurile amintite. Consiliul asociației (președinte Ion Vlasie) nu organizează întrecerile așteptate. Nici în cadrul Spartachiadei republicane nu s-a făcut nimic în afară de „deschiderea festivă". „Gurile rele", din Tălmaciu susțin că membrii consiliului, entuziasmați de reușita deschiderii, așteaptă „închiderea" pentru a face o festivitate asemănătoare. E o glumă. O glumă care conține însă un neplăcut adevăr: e prea multă delăsare la această asociație! Delăsare, lipsă de răspundere și multe lipsuri în îndeplinirea sarcinilor.

ILIE IONESCU
I. PIETRARU
coresp.

Portretul săptămînii

INSTRUCTORUL RAIONAL PE TEREN

L-am cunoscut în urmă cu aproape doi ani. Fusese numit nu de mult instructor al consiliului raional UCFS Rîmnicu-Vîlcea

— Cum muncește, tov. Fluture? — *am întrebat.*

— Deh, se zbate el, nimic de zis — *mi s-a răspuns* — dar n-are „stofă".

Poate nu-i lipsit de interes să arătăm că în vremea aceea în casa cu etaj de lîngă piața Rîmnicului trudeau cu sîrguință la fel și chip de circulări, note telefonice și instrucțiuni, toate „urgente" și „f. f. importante" pe care le trimiteau potop în toate comunele raionului, pentru asociațiile sportive. „Veți organiza pînă la...", „Veți face...", „Veți informa...", „Veți lua măsuri..." și alte „veți" și „trebuie".

Așadar, proaspătul nostru instructor Fluture Gavrilă — și poate și alții — n-aveau... stofă la întocmit și transmis circulări. Voia omul să meargă pe teren, să îndrume, să ajute, dar nu era chip.

— Alo, aveți Rîurenii!

— Alo, v-am pregătit pentru convorbirea cu Cîinenii, etc. etc.

L-am reîntîlnit pe instructorul raional Fluture, zilele trecute, tocmai pe valea Lotrului, la asociația sportivă a întreprinderii forestiere Brezoi. Biroul consiliului raional UCFS îi încredințase spre îndrumare asociația Lotrul, școala medie din Brezoi (asociația Știința) și asociația Unirea din satul Călinești.

Să vedem, pe scurt, ce a făcut instructorul nostru pentru a asigura succesul Spartachiadei republicane în asociația Lotrul, de pildă. E interesant.

După ce și-a asigurat sprijinul conducerii întreprinderii și al organizației de partid, a făcut împreună cu tovarăși din consiliul asociației un „tur de orizont" prin uzină. Și-a notat exact programul schimburilor, a stat de vorbă cu oamenii, s-a informat ce sporturi le plac. A ajutat apoi consiliul asociației să planifice întrecerile pe secții, pe sporturi, pe zile și ore, iar programul a fost afișat la loc vizibil la intrarea în uzină și în fiecare secție.

Din roți vechi de vagonet au fost confecționate haltere, au fost asigurate și alte materiale sportive necesare întrecerilor, s-a reamenajat terenul de sport. Programul stației de radioamplificare prezintă mereu lozinci mobilizatoare și o serie de materiale care popularizează binefacerile sportului și, în actualitate, importanța fazei pe asociație a Spartachiadei republicane.

Consiliul asociației a fost sfătuit cum să organizeze întreceri pe ramuri sportive, să angreneze femeile din întreprindere.

În angajamentul luat, asociația și-a propus, printre altele, să mobilizeze la întrecerile Spartachiadei republicane 600 tineri și vîrstnici.

Instructorul raional va fi prezent la majoritatea concursurilor, pentru a sprijini organizarea și desfășurarea acestora.

Ar trebui să mergeți la Brezoi, pe valea Lotrului, să vedeți cu cîtă dragoste și competență ajută instructorul raional Fluture Gavrilă consiliul asociației de care răspunde. Rezultatul? Sutele de muncitori și colectiviști, elevi și funcționari care se întrec cu entuziasm zilele acestea în cadrul Spartachiadei republicane.

Cred că n-ați înțeles din rîndurile de față că instructorului Fluture Gavrilă i se datoresc în exclusivitate aceste realizări. Nici nu s-ar potrivi modestiei sale. Ce vreau să spun însă e că Fluture Gavrilă nu suferă să stea în birou și că... are „stofă"!

MIRCEA COSTEA